

Scénář audiodokumentu

na téma poruchy příjmu potravy u výkonnostních sportovců

Příběh:

Poruchy příjmu potravy jsou často spojeny s touhou po hubenosti a kráse. Často to ale není primární důvod. Jednou z rizikových skupin jsou sportovci, které k problému s jídlem dovedou ambice. Ať už jejich vlastní nebo ambice rodičů a trenérů. Mluvím o tom z vlastních zkušeností, protože aktivně závodím ve vytrvalostním běhu. Přestože jsem nikdy poruchu příjmu potravy jako takovou neměla, právě frustrace z toho, co se okolo mě dělo a děje, je důvodem, proč jsem se rozhodla na toto téma připravit audio dokument.

Celý problém chci přiblížit na příběhu protagonistky. První z nich je Eliška. 22leté triatlonistka, která se věnuje triatlonům na dlouhé distance a z anorexie je svým způsobem vyléčená, jestli se tomu tak dá říkat. Protože PPP se netýká jen člověka, ale i jeho okolí, v dokumentu použiji promluvy rodičů Elišky.

Akteři:

- triatlonistka Eliška Gregorová – soustředí se na dlouhé triatlony (Ironman), kdy uplave 1,8 km, poté jede 180 km na kole a na závěr běží maraton, 3. místo na MČR v dlouhém triatlonu
- rodiče Elišky Gregorové
- Gréta Novotná – atletická trenérka 1. třídy, víc než 15 let zkušeností s trénováním atletiky

Cíle:

Ukázat, proč se poruchy příjmu potravy tak často u sportovců objevují.

Ukázat, že poruchy příjmu potravy nemusí být čistě mentálním problémem, ale sportovkyně se často týká tzv. female athlete triad, kdy dochází k osteoporóze nebo poruchám menstruačního cyklu kvůli nadměrnému tlaku na výkon a touze po sportovních úspěších. Často mají podíl viny trenéři, kteří jsou pro sportovce jednou z nejbližších osob. Zvýšení povědomí a vzdělání v řadách trenérů, rodičů, lékařů, ale i samotných sportovců může těmto případům alespoň částečně předcházet.

Nabídnout dívkám a chlapcům s PPP, zejména ve sportovních kruzích, příběh, který jim může dát naději v lepší zítřky a ukázat, že zdraví a životní spokojenost je víc, než výkony a medaile.

Publikum: sportovci, ale i široká veřejnost

Motivy: výkon, sebevědomí, rodina, vztahy, sport, výkonnostní sport, triatlon

Způsob natáčení: Dokument bych chtěla založit na rozhovorech „v klidu“. Téma je hodně intimní a myslím, že je potřeba, aby se respondenti cítili v bezpečí, uvolněně a mohli se mi otevřít. Ptala jsem se i své hlavní protagonistky Elišky, jestli by ji nebylo příjemnější mluvit třeba při chůzi na procházce v přírodě, ale sama mi řekla, že pro ni bude příjemnější, když si sedneme u čaje. Plánuji ale s Eliškou absolvovat i nějaké tréninky, popř. závody a tím získat akčnější záběry, kterými budu moct rozhovor proložit. Tam bych chtěla ve zvuku převážně

nechávat i své otázky, které u záběrů z prvního rozhovoru nepoužiji. První rozhovor s Eliškou jsem nahrávala už v březnu 2021 a tak teď můžu natočit časosběr a porovnat, co se v jejím životě změnilo. Za ten rok přestala tolik závodit a spíš se snaží o své tělo více pečovat. Jednotlivé záběry proložím ruchy ze sportovních prostředí – skok do bazénu, tlukot srdce, zrychlený dech,... Budu se druhý rozhovor snažit zaměřit víc do hloubky jednotlivých motivů. V prvním rozhovoru jsme probraly, jak Eliška onemocnění prožívala. Teď se budeme moct víc věnovat tomu, proč si myslí, že anorexii vůbec měla. S časem nad svým onemocněním získává také více nadhledu a může se sama na sebe podívat víc „z vrchu“ a být k sobě i k okolí ještě více upřímná. Výpovědi Elišky budu prokládat úryvky z rozhovoru s trenérkou Grétou Novotnou, což bude sloužit jako pohled z druhé stránky. Nejspíš na závěr dokumentu bych chtěla použít výpovědi Eliščiných rodičů a tím tak celý dokument orámovat.